

**ΥΠΑΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΘΝΙΚΩΝ**

«για τη Διάσωση και
Ανάδειξη της αληθινής
Ελληνικής Παραδόσεως»

Ν. Π. Μη Κερδοσκοπικό
Πρωτοδ. Αθηνών
8201 / 7.7.1997
τροπ. 7896 / 20. 6.2001
τροπ. 4261/1.4.2003

Τηλεμοιότυπο (fax)
210-9880821

Ταχ. διεύθυνση
Ταχ. Θυρίδα 78211
Άλιμος 17400

Ηλ. διεύθυνση
ysee@ysee.gr

Δικτυακός τόπος
www.ysee.gr

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

του

**ΥΠΑΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ
(Υ.Σ.Ε.Ε.)**

για

την **ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΟΣ ΣΤΗΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ**

την **ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΥΤΗΣ ΩΣ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
«ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ»**

την **ΘΕΣΜΙΚΗ ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΙΣΟΝΟΜΙΑΣ,
ΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΗΓΟΡΙΑΣ ΤΗΣ**

Αθήνα 7 Μαΐου 2006

Υποβάλλεται:

1. Πρόεδρο της Δημοκρατίας
κ. **Κάρολο Παπούλια**
2. Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κα **Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα**
3. Πρωθυπουργό
κ. **Κωνσταντίνο Καραμανλή**
4. Υπουργό Εσωτερικών
κ. **Προκόπη Παυλόπουλο**
5. Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων
κα **Μαριέττα Γιαννάκου**
6. Υπουργό Πολιτισμού
κ. **Γεώργιο Βουλγαράκη**

Κοινοποιείται:

---

1. **Secretary to the Committee on Economic, Social and Cultural Rights**
Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights
Office 1-025, Palais Wilson, Palais des Nations 8-14 Avenue de la Paix
1211 Geneva 10, Switzerland
2. UNESCO General Director Mr **Koichiro Matsuura**
7, place de Fontenoy, 75352 Paris 07 SP, B.P. 3.07 Paris, France
3. The President of the European Parliament, Mr. **Josep Borrell Fontelles**
rue Wiertz, B-1047 Brussels, Belgium
4. **The European Commission against Racism and Intolerance**
European Council, F-67075 Strasbourg CEDEX, France
5. Πολιτικό κόμμα «**Νέα Δημοκρατία**»
Ρηγίλλης 18, Αθήνα 10674
6. Πολιτικό κόμμα «**Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα**»
Χαριλάου Τρικούπη 50, Αθήνα 10680
7. Πολιτικό κόμμα «**Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος**»
Λεωφόρος Ηρακλείου 145, Ν. Ιωνία 14231
8. Πολιτικό κόμμα «**Συνασπισμός της Αριστεράς των Κινήματων και της Οικολογίας**»
Πλατεία Ελευθερίας 1, Αθήνα 10553
9. **Συνήγορος του Πολίτη**, Κύκλος Δικαιωμάτων του Ανθρώπου
Χατζηγιάννη Μέξη 5, Αθήνα 11528
10. The European Ombudsman, 1 Avenue du Président Robert Schuman, B.P. 403, FR-67001 Strasbourg Cedex, France
11. **Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και του Πολίτη**
Κριεζώτου 6, Αθήνα 10671
12. **Ελληνικό Παρατηρητήριο Συμφωνιών Ελσίνκι**, Τ.Θ. 60820, Τ.Κ. 15304 Γλυκά Νερά
13. «**Παγκόσμιο Συνέδριο Εθνικών Θρησκειών**» - «World Congress of Ethnic Religions»
W.C.E.R., Vivulskio 27-4, LT-2009 Vilnius, Lithuania
14. International Centre for Cultural Studies - **World Council of Elders of the Ancient Traditions**, 3607, Haystack Lane, Bensalem, PA 19020
15. **Human Rights Watch**, Rue Van Campenhout 15, 1000 Brussels, Belgium
16. **Federation Internationale des Droits de l'Homme (F.I.D.H.)** 17, passage de la main d'or, 75011 Paris, France

ΕΠΙΣΗΜΗ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Διά του παρόντος, **γνωστοποιείται και επισήμως** στον ανώτατο άρχοντα της Ελληνικής Δημοκρατίας, στις αρμόδιες αρχές της Πολιτείας, αλλά και σε άλλους αρμόδιους φορείς (διεθνείς Οργανισμούς, Ελληνικά πολιτικά Κόμματα, Μη κυβερνητικές Οργανώσεις, κ.ά.) η παγκοίμως γνωστή ύπαρξη **πολυαρίθμων** Ελλήνων πολιτών, οι οποίοι ζουν και θρησκευούνται κατά τα **Εθνικά** (δηλαδή προχριστιανικά) Ελληνικά «ειωθότα και νομιζόμενα».

Κύριος, **αλλά όχι αποκλειστικός** φορέας εκπροσωπήσεως των ως άνω Ελλήνων πολιτών είναι το **Ύπατο Συμβούλιο των Ελλήνων Εθνικών (Υ.Σ.Ε.Ε.)** (βλ. επισυναπτόμενο 1). Η έκφραση «*αλλά όχι αποκλειστικός*» τονίζεται, διότι ο οργανικός – πολυμορφικός χαρακτήρας της προχριστιανικής μας λατρευτικής εκφράσεως, **αντίκειται σε κάθε μορφής μοναδικότητα ή αποκλειστικότητα** στην οργάνωση των ζητημάτων της. Δηλώνεται επίσης εδώ, ότι όλες οι στην συνέχεια του παρόντος, αναφορές στην ονομασία «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ», δεν δεσμεύουν το σύνολο των παραπάνω Ελλήνων πολιτών, αλλά μόνον όσους εξ αυτών:

1. αυτοπροσδιορίζονται ως «**Έλληνες Εθνικοί**», και
2. **οικειοθελώς δέχονται και αναγνωρίζουν ως εκπρόσωπό τους έναντι της Πολιτείας τον παραπάνω φορέα.**

Για τον **αυτοπροσδιορισμό** των ανωτέρω Ελλήνων πολιτών, ο όρος «Ελληνική Εθνική Θρησκεία» προκρίνεται και επιλέγεται έναντι των αδοκίμων όρων «*Δωδεκαθεϊσμός*» (ο οποίος ουδέποτε εχρησιμοποιήθη υπό των Ελλήνων της προχριστιανικής εποχής) και «*Αρχαία Ελληνική Θρησκεία*» (ο οποίος παραπλανά και προκαλεί συνειρμούς περί δήθεν «νεκράς» Θρησκείας), δίχως βεβαίως αυτή η πρόκριση και επιλογή να σημαίνει αντιπαλότητα, είτε προς τους ως άνω όρους, είτε προς όσους Έλληνες πολίτες επιλέγουν να τους χρησιμοποιούν για να **αυτοπροσδιορισθούν** ως άτομα ή θρησκευτικές κινήσεις.

Οι ακολουθούντες την Ελληνική Εθνική Θρησκεία ορίζουμε αυτήν, ως το σύνολο των «*νομιζομένων*» των Εθνικών (δηλαδή μη χριστιανών) Ελλήνων του παρελθόντος, του παρόντος και του μέλλοντος, για τον Κόσμο, για τους Θεούς, για την εκδηλωμένη φύση, για τα ζώα και τους ανθρώπους. Η Ελληνική Εθνική Θρησκεία δεν έχει ιδρυθεί από έναν ή περισσότερους ανθρώπους, «προφήτες» ή «θεανθρώπους», αλλά αποτελεί μία δίχως αρχή και τέλος πνευματική συνεξέλιξη με την βιολογική, κοινωνική, πολιτική και πολιτισμική οντότητα του έθνους που λέγεται Ελληνικό.

Η Ελληνική Εθνική Θρησκεία βασίζεται επάνω στην αλήθεια του Κόσμου και δέχεται την πραγματικότητα όπως εκείνη είναι και όχι όπως την θέλει η ανθρώπινη ανασφάλεια. Αναγνωρίζει την Δικαιοσύνη και την Αρμονία ως κυρίαρχους νόμους του Σύμπαντος και δεν προβάλλει με βέβηλο τρόπο διάφορα ανθρώπινα ή ζωώδη συναισθήματα στις σφαίρες των Θεών. Δεν ηθικολογεί, δεν δικάζει υποτιθέμενους αμαρτωλούς, ούτε εκφοβίζει ανασφαλείς ανθρώπους, αλλά διδάσκει στον άνθρωπο την ύψιστη σοφία τού να αποδέχεται την πραγματικότητα, να συμμετέχει σε αυτήν και να τιμά όλα εκείνα που την συνέχουν (δηλαδή τους φυσικούς νόμους και τους Θεούς).

Η Ελληνική Εθνική Θρησκεία έχει κυρίως συλλογική διάσταση και ασκεί ευεργετική - διαπλαστική επίδραση επάνω στην κοινότητα. Ο ιερέας της αποτελεί τον εκπρόσωπο, κατά κανόνα μάλιστα εκλεγμένο, της κοινότητας απέναντι στους Θεούς, πρωτεύοντα δε ρόλο, παίζει όχι το θεολόγημα αλλά η πράξις, η επαναλαμβανόμενη τελετουργία η οποία διατηρεί αδιάσπαστη την αόρατη αλυσίδα της ζωής των γενών, η οποία ενώνει το παρελθόν με το μέλλον και τους προγόνους με τους απογόνους.

Η λατρευτική πράξη της Ελληνικής Εθνικής Θρησκείας, δεν γίνεται σε «ευκτηρίους οίκους», αλλά λατρευτικό κέντρο αυτής ήταν, είναι και θα είναι ο Βωμός (υπαίθριος ή εστεγασμένος σε κτίριο, το οποίο ωστόσο, αν και ονομάζεται Ναός, ουδεμία σχέση έχει με ό,τι σημαίνει ο όρος στις συναθροιστικές λατρείες άλλων Θρησκειών).

Η Ελληνική Εθνική Θρησκεία είναι Θρησκεία:

- **Αυτόχθων**
- **Φυσική**
- **Προαιώνια**
- **Οργανική**
- **Πολυμορφική**
- **Πολυθεϊστική**
- **Ιστορικώς και κοινωνικώς γνωστή**
- **Ζώσα**
- **Εθνική**

(βλ. επισυναπτόμενο 2).

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Ως φυσική, οργανική – πολυμορφική, πολυθεϊστική, ιστορικός και κοινωνικός γνωστή και ζώσα, καθώς και **κυρίως** αυτόχθων, προαιώνια και εθνική, η Ελληνική Εθνική Θρησκεία είναι **αυτομάτως νόμιμος καθ' όλα**, από την στιγμή που Έλληνες πολίτες δηλώνουν, ότι ασπάζονται την κοσμοθέασή της και ότι τελούν κάποιες από τις ιεροπραξίες της προς τιμήν των Θεών της.

Καθώς κάτι τέτοιο δεν εναντιώνεται *«στην δημόσια ασφάλεια, τάξη, υγεία και ηθική ή στα θεμελιώδη δικαιώματα και ελευθερίες των άλλων»* (άρθρο 18 παρ.3 του ν. 2462 / 1997), το δικαίωμα υιοθεσίας των Ελληνικών Εθνικών θρησκευτικών πεποιθήσεων και η ελευθερία να εκδηλώνονται αυτές, είτε ατομικώς είτε *«από κοινού με άλλους μέσω της λατρείας, πράξεων ιεροτελεστίας, πρακτικής και διδασκαλίας»* (άρθρο 18 παρ.1 σε συνδυασμό με το άρθρο 21), αλλά και της ελεύθερας διαδόσεως των Ελληνικών Εθνικών θρησκευτικών πεποιθήσεων (άρθρο 19) **καλύπτεται ήδη πλήρως** υπό του Έλληνο Νομοθέτου, μετά την κύρωση στις 21.2.1997 διά του ν. 2462 / 1997 «του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, κ.λπ.», που αποτελεί **υπερνομοθετικό** Δίκαιο, όπως ρητώς και κατηγορηματικώς αναγνωρίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος (*«οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς Δικαίου καθώς και οι Διεθνείς Συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και την θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμίας, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού Ελληνικού Δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου»*).

Σαφές είναι ότι διά του ως άνω ν. 2462 / 1997 καθίστανται, όπως ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, εντελώς ανίσχυροι **πάντες** οι επί του ζητήματος έως προσφάτως λειτουργούντες **αντίθετοι** νόμοι – απολιθώματα, που προέρχονται από πολιτικώς ανώμαλες εποχές (εκ του δικτατορικού καθεστώτος της 4^{ης} Αυγούστου και εκ της γερμανικής κατοχής).

Εκ των ανωτέρω, είναι επίσης σαφές ότι ουδεμία περαιτέρω διατύπωση ή «αναγνώριση» εκ μέρους της Πολιτείας απαιτείται για το δικαίωμα της πεποιθήσεως και της ελεύθερας λατρείας των θρησκευτών της Ελληνικής Εθνικής Θρησκείας **σε επίπεδο ατομικού δικαιώματος**. Προβληματική είναι όμως η άσκηση άλλων επιμέρους θρησκευτικών **ατομικών δικαιωμάτων** τους, στις περιπτώσεις που αυτά συνδέονται αμέσως ή εμμέσως με το **μη υφιστάμενο** έως σήμερα **κοινωνικό δικαίωμα** της Ελληνικής Εθνικής Θρησκείας, ήτοι το δικαίωμα που αφορά μία Θρησκεία ως **αφηρημένη** και **συλλογική** οντότητα (δικαίωμα να υπάρχει αυτή, ως Ν. Π. εντός του εννόμου πλαισίου της Πολιτείας, δικαίωμα να αναγνωρίζεται ως ισχυρός ο Αστικός Κώδικς αυτής, δικαίωμα να είναι ισότιμος μεταξύ των υπολοίπων Θρησκειών και δικαίωμα να της αποδίδεται τιμή). Έως και σήμερα **δεν υπάρχει καμμία απολύτως διαδικασία** βάσει της οποίας η Ελληνική Πολιτεία, μπορεί να «αναγνωρίζει Θρησκείες», με αποτέλεσμα οι Θρησκείες να είναι στην πραγματικότητα **ανύπαρκτες** και **ανυπόστατες**, εξαιρουμένων μόνον των 3 θεωρουμένων ως «βυζαντινών»

(Ορθοδοξία, Ιουδαϊσμός και Μωαμεθανισμός) στις οποίες έχει **με ειδικούς νόμους** αποδοθεί **προνομιακώς** το ως άνω **κοινωνικό δικαίωμα**.

Η Ελληνική Εθνική Θρησκεία, ως Θρησκεία **αυτόχθων, προαιώνια, ιστορικά και κοινωνικά γνωστή** και, κυρίως, **εθνική**, θεωρεί αυτονόητο, ότι δεν μπορεί να καταφύγει ως τυχαίο «**νέο** θρησκευτικό κίνημα» στην **έμμεση, πλαγία και σκιώδη** ψευδο«αναγνώρισή» της ως «**ανεκτής**» διά της αποκτήσεως ενός υποτιθεμένου «**ευκτηρίου οίκου**», ο οποίος άλλωστε ουδεμία υπόσταση έχει στην ημετέρα μορφή λατρείας, συνεπώς ζητεί διά του παρόντος την απόκτηση **νομικής προσωπικότητας ως απαραίτητο τμήμα του κοινωνικού της δικαιώματος**.

Με το δικαίωμα του **αυτοπροσδιορισμού**, μέσα από **την δική της μακραίωνα ιστορική διαδρομή** και μέσα από **τον σύγχρονο δικό της χαρακτήρα**, όπως αυτός έχει διαμορφωθεί εκ του μακρού δημιουργικού έργου των συγχρόνων φορέων της (Υπάτο Συμβούλιο των Ελλήνων Εθνικών, παραρτήματα και συνεργαζόμενες ομάδες), καθώς και μέσα από την πλήρη αποδοχή – αναγνώριση - αρωγή αυτών, **υπό ομοειδών πολυθεϊστικών Εθνικών Θρησκειών** του πλανήτη (World Congress of Ethnic Religions, Παγκόσμιο Συνέδριο Εθνικών Θρησκειών και World Council of Elders of the Ancient Traditions, Παγκόσμιο Συμβούλιο ηγετών των Αρχαίων Παραδόσεων **βλ. επισυναπτόμενο 3**), η Ελληνική Εθνική Θρησκεία, αφού προηγουμένως ορίζει ως **πρωτεύοντα** και **πραγματικά** προβλήματά της **σε επίπεδο κοινωνικού δικαιώματος**,

1. την παράλειψη της Πολιτείας να προβλέψει στην έως σήμερα νομοθεσία της **την χορήγηση νομικής προσωπικότητας σε θρησκευτικές κοινότητες** πέραν των ανωτέρω τριών Θρησκειών, που αποτελούν Ν.Π.Δ.Δ., και
2. την ένεκα αυτού αλλά και ένεκα της ογκώδους κρατικής υποστηρίξεως, οικονομικής ενισχύσεως και θεσμικής προβολής της «**επικρατούσης**» Θρησκείας, κραυγαλέα **έλλειψη ισονομίας, ισοπολιτείας αλλά και ισηγορίας** μεταξύ των διαφόρων εντός της Ελληνικής επικρατείας Θρησκειών,

απευθύνεται διά του παρόντος Υπομνήματος στην Ελληνική Πολιτεία και αρμοδίως **αιτείται**

1. την ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ
2. την ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΩΣ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ»
3. την ΘΕΣΜΙΚΗ ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΙΣΟΝΟΜΙΑΣ – ΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑΣ - ΙΣΗΓΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

1 ΑΙΤΗΜΑ ΧΟΡΗΓΗΣΕΩΣ ΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

1α: ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣΗ «ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ»

Συμπυρογράφουμε κατ' αρχάς και δηλώνουμε, ότι πρέπει να επανεξετασθούν και να υλοποιηθούν τα προτεινόμενα από την «Ελληνική Ένωση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και του Πολίτη» (Δεκέμβριος 2005) άρθρα 1 – 7, 9 – 15 και 18 - 20 στην σχετική της Πρόταση Νόμου, προς την Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων με τίτλο «Ρύθμιση σχέσεων Πολιτείας και Εκκλησίας, Θρησκευτικές Ενώσεις και κατοχύρωση της θρησκευτικής ελευθερίας», αναφορικά με την οργάνωση και λειτουργία «όλων ανεξαιρέτως των αυτοτελών θρησκευτικών κοινοτήτων».

Επειδή όμως η ικανοποίηση της δικής μας ανάγκης για νομική προσωπικότητα δεν μπορεί να σχετίζεται με και να επηρεάζεται από την εμφανή απροθυμία της Ελληνικής Πολιτείας να προβεί σε διαχωρισμό Κράτους – Εκκλησίας και να μετατρέψει την Εκκλησία της Ελλάδος και τα υπόλοιπα θρησκευτικά Ν.Π.Δ.Δ. σε ιδιωτικού δικαίου Θρησκευτικές Ενώσεις (άρθρο 4),

αιτούμεθα

την **άμεσο μερική** υλοποίηση (άρθρα 1 – 3 και 5 - 6) των προτεινομένων της ανωτέρω Μη κυβερνητικής Οργανώσεως (επισυναπτόμενο 4).

Η Ελληνική Πολιτεία οφείλει λοιπόν **διά νόμου** να θεσμοθετήσει άμεσα «**θρησκευτικό νομικό πρόσωπο**» ιδιωτικού δικαίου («*Θρησκευτική Ένωση*») ως «*μοναδικό φορέα της συλλογικής θρησκευτικής δράσης με ταυτόχρονη αναγνώριση στα μέλη του ελευθερίας, ώστε να καθορίζουν κατά το δοκούν τα οργανωτικά τους ζητήματα*» (αιτιολογική έκθεση επί του ως άνω άρθρου 2). Η απόκτηση νομικής προσωπικότητας της Ελληνικής Εθνικής Θρησκείας θα γίνει **μόνον μέσα από το εν λόγω θεσμικό πλαίσιο των «Θρησκευτικών Ενώσεων»**, το οποίο είναι το μοναδικό που δεν προσβάλλει την αξιοπρέπειά της, δεν αλλοιώνει τον χαρακτήρα και την φύση της και δεν διαστρέφει την κοινωνική της παράσταση (είτε με το να παρουσιάζεται αυτή, όπως συμβαίνει έως σήμερα, ως τυχαίο μη κερδοσκοπικό νομικό πρόσωπο, Αστική Εταιρεία στην καλύτερη των περιπτώσεων ή ευκόλως αλώσιμο Σωματείο στην χειρότερη, είτε, όπως συμβαίνει με την Εκκλησία της Ελλάδος και τους λοιπούς που σήμερα αποτελούν Ν.Π.Δ.Δ., ως θρησκευτικά μορφώματα που διαπλέκονται με το Κράτος).

1β. ΑΠΑΡΙΘΜΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Στο **νέο** Ελληνικό Σύνταγμα, όπως θα προκύψει από την επόμενη Βουλή των Ελλήνων, η οποία τυγχάνει και αναθεωρητική, πρέπει να απαριθμούνται στο άρθρο 3 **όλες** οι εν Ελλάδι λειτουργούσες Θρησκείες, στις οποίες φυσικά **πρέπει να περιλαμβάνεται και η** Ελληνική Εθνική Θρησκεία, δηλούσης της ονομασίας κατ' εξαίρεση στην προκείμενη περίπτωση όχι στενώς τον ημέτερο φορέα, αλλά **το σύνολο των συμπολιτών μας** που θρησκεύονται κατά τα **Εθνικά** (δηλαδή προχριστιανικά) Ελληνικά *«ειωθότα και νομιζόμενα»*.

Είναι αδιανόητο το προσανατολισμένο προς τα ευρωπαϊκά δεδομένα Ελληνικό Σύνταγμα, παρ' όλο που επιμένει να κάνει λόγο στο συγκεκριμένο άρθρο για Θρησκεία *«επικρατούσα»* (με ασαφή και νεφελώδη μάλιστα έννοια), να απαξιού να αναφέρει και τις υπόλοιπες Θρησκείες, με τις οποίες υποτίθεται ότι αυτή συγκρίνεται και αναγνωρίζεται και προσδιορίζεται ως τέτοια. Το ισχύον Σύνταγμα του θεοκρατικού Ιράν, έχει τουλάχιστον το θάρρος να εμφανίζει εντός των αναγνωρισμένων θρησκευτικών μειοψηφιών (*«recognized religious minorities»*) της εν λόγω χώρας (ελεύθερες μάλιστα *«να λειτουργούν σύμφωνα με τον δικό τους Κανόνα σε θέματα προσωπικών σχέσεων και θρησκευτικής εκπαιδεύσεως»*) και την Περσική **Εθνική** Θρησκεία, τον Ζωροαστρισμό (**βλ. επισυναπτόμενο 5**).

2 ΑΙΤΗΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΩΣ ΤΜΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ»

2α. ΨΗΦΙΣΗ ΝΟΜΟΥ «ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΣ»

Πέραν της προαναφερθείσης νομικής προσωπικότητας, η οποία πρέπει άλλωστε να δοθεί σε **όλες** τις εντός της Ελληνικής επικρατείας Θρησκείες, η Πολιτεία οφείλει ειδικότερα να χορηγήσει στην Ελληνική Εθνική Θρησκεία και την **ηθική της αποκατάσταση** και **υλική στήριξη** μετά από αιώνες καταδιώξεων (βλ. επισυναπτόμενο 6), συκοφαντιών, χυδαίων καθυβρίσεων και φυσικών επιθέσεων εναντίον της από πλευράς των κυριάρχων επιυλίδων μονοθεϊστικών δογμάτων, πολλές εκ των οποίων δυστυχώς συνεχίζονται έως και τις ημέρες μας (βλ. επισυναπτόμενο 7). Γι' αυτό η Πολιτεία οφείλει, να ψηφίσει νόμο *«Περί Προστασίας της Εθνικής Κληρονομιάς»*, ο οποίος θα εξασφαλίζει **την προστασία, διάσωση και περαιτέρω διάδοση του συνόλου της Εθνικής μας κληρονομιάς, τόσο προχριστιανικής όσο και μεταχριστιανικής.**

Η Ελληνική Εθνική Θρησκεία αποτελούσα ουχί μνημειακή αλλά **ζώσα** εκδήλωση του προχριστιανικού τμήματος της Εθνικής μας κληρονομιάς, θα αναγνωρίζεται ως τέτοια και θα τίθεται υπό την προστασία της Πολιτείας, η οποία θα ενισχύει τις προσπάθειες για διάσωση και περαιτέρω διάδοσή της, όπως οφείλει επίσης να κάνει αυτή και για μία σειρά λαϊκών εθίμων, τα οποία κατ' ουσίαν ανήκουν στο προχριστιανικό τμήμα της Εθνικής μας κληρονομιάς (λ.χ. πυροβασίες, καρναβάλια, κ.ά. βλ. επισυναπτόμενο 8).

Όπως και στο σημείο 1β του παρόντος («ΑΠΑΡΙΘΜΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ»), έτσι και στην προκείμενη περίπτωση, διά του όρου Ελληνική Εθνική Θρησκεία ορίζεται κατ' εξαίρεση όχι στενώς ο ημέτερος φορέας, αλλά **το σύνολο των συμπολιτών μας** που θρησκευονται κατά τα **Εθνικά** (δηλαδή προχριστιανικά) Ελληνικά *«ειωθότα και νομιζόμενα»*.

2β. ΠΑΓΙΑ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΗ ΓΙΑ ΠΡΟΣΒΑΣΗ ΣΕ ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΘΝΙΚΑ ΙΕΡΑ ΓΙΑ ΛΑΤΡΕΥΤΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ.

Διά του προαναφερθέντος νόμου *«Περί Προστασίας της Εθνικής Κληρονομιάς»* πρέπει επίσης να αναγνωρίζεται ρητώς **ο λατρευτικός χαρακτήρας** των αρχαιολογικών χώρων που περιέχουν υπολείμματα Εθνικών Ιερών και **η προσβασιμότης** αυτών **για λατρευτικούς λόγους**, καθώς αφενός ο χαρακτηρισμός ενός λατρευτικού χώρου ως «αρχαιολογικού», δεν αναιρεί τον λατρευτικό χαρακτήρα αυτού και αφετέρου στις αρχαίες και αυτόχθονες Θρησκείες και Παραδόσεις, το δικαίωμα της προσβάσεως για λατρευτικούς λόγους είναι προ πολλού διεθνώς αναγνωρισμένο, εκ της «Διακηρύξεως τού Ο.Η.Ε. περί των Δικαιωμάτων των αυτοχθόνων πληθυσμών» (άρθρα 12 και 13, βλ. επισυναπτόμενο 9).

Έως τότε, και **για λόγους οικονομίας χρόνου και αποφυγής ασκόπου αλληλογραφίας**, θα πρέπει να εξασφαλισθεί **παγίως** υπό του αρμοδίου Υπουργείου (Υπουργείο Πολιτισμού) το δικαίωμα προσβάσεώς μας για λατρευτικούς σκοπούς στους χώρους αυτούς, η οποία άλλωστε πρόσβαση **ήδη εδώ και καιρό μάς επιτρέπεται μετά από αιτήσεις μας και έγγραφες άδειες των αρμοδίων αρχών**, πράγμα που από πλευράς μας θεωρούμε, ότι τιμά την Ελληνική Πολιτεία, η οποία δείχνει να κάνει δειλά αλλά σταθερά βήματα προς την πραγματική ανεξιθρησκία. Αυτονόητο θεωρούμε το ότι κατά τις λατρευτικές εκδηλώσεις και μόνον αυτές, η πρόσβαση πρέπει να είναι για τους θρησκευτές ελευθέρα και δωρεάν.

Επιπροσθέτως έως την ψήφιση του νόμου «*Περί Προστασίας της Εθνικής Κληρονομιάς*», και για την κατεύθυνση εκεί του μεγαλύτερου όγκου των λατρευτικών μας εκδηλώσεων, αιτούμαστε από το αρμόδιο Υπουργείο (Υπουργείο Πολιτισμού) να μας παραχωρηθεί μακροχρονίως **η λατρευτική χρήση** περίπου 100 τ.μ. επί της ευρύτερας περιοχής του αρχαιολογικού χώρου των Αθηνών (λ.χ. επί του λόφου των Νυμφών ή επί του λόφου των Μουσών) **με δικαίωμα** ωστόσο **ανεγέρσεως** στην συγκεκριμένη έκταση ενός περικαλλούς μαρμαρίνου βωμού της Ελληνικής Εθνικής Θρησκείας. Τόσο η συγκεκριμένη έκταση, όσο και ο βωμός θα εξακολουθήσουν να αποτελούν ιδιοκτησία της Πολιτείας.

Επί του γενικότερου τέλος ζητήματος της ιδιοκτησίας όσων αρχαιολογικών χώρων περιέχουν υπολείμματα Εθνικών Ιερών, δηλώνουμε ρητώς ότι, **από πλευράς μας αναγνωρίζουμε για λόγους εθνικού συμφέροντος όλα τα επ' αυτών υπό του νόμου οριζόμενα δικαιώματα της Ελληνικής Πολιτείας**, εκ των οποίων άλλωστε, στα πλαίσια της αμοιβαίας καλής πίστεως, ουδέν ακυρώνει τα λατρευτικά μας δικαιώματα.

3 ΑΙΤΗΜΑ ΘΕΣΜΙΚΗΣ ΚΑΘΙΕΡΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΣΟΝΟΜΙΑΣ, ΙΣΟΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΣΗΓΟΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Δίκην προοιμίου δηλώνουμε, ότι κατ' αρχάς θεωρούμε κάτι περισσότερο από **αυτονόητο** πως η όποια **πραγματική** Ισονομία, Ισοπολιτεία και Ισηγορία της Ελληνικής Εθνικής Θρησκείας και των άλλων μειοψηφικών Θρησκείων απέναντι στην νυν «*επικρατούσα*», απαιτεί τον προηγούμενο **πλήρη διαχωρισμό Κράτους – Εκκλησίας**, καθώς μόνον αυτός μπορεί να εγγυηθεί πειστικά την απαιτούμενη θρησκευτική ουδετερότητα της Πολιτείας και την έργω εξασφάλιση ίσων δικαιωμάτων και υποχρεώσεων για όλες τις Θρησκείες και τους λειτουργούς τους.

Μέχρι τότε ωστόσο και ως μερική και προσωρινή μόνον εξασφάλιση μίας στοιχειώδους Ισονομίας, Ισοπολιτείας και Ισηγορίας για την Ελληνική Εθνική Θρησκεία,

προτείνουμε – αιτούμεθα τα κάτωθι:

3α. ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΙΑΚΟΥ – ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΥ – ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΤΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟΥ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Σε ό,τι αφορά την Παιδεία, αιτούμαστε την **άμεση** τροποποίηση του ν. 1566 / 1985 («*Δομή και λειτουργία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και άλλες διατάξεις*») με διαγραφή των καθαρά θεοκρατικών φράσεων «*και τα γνήσια στοιχεία της ορθόδοξης χριστιανικής παράδοσης*» (άρθρο 1, παρ. 1) και «*του ορθόδοξου χριστιανικού ήθους*» (άρθρο 6, παρ. 2). Επίσης με Προεδρικό Διάταγμα, πρέπει να αντικατασταθεί στην γενικότερη διδασκαλία ο αλλού άμεσος και αλλού έμμεσος Ορθόδοξος ομολογιακός – κατηχητικός – προσηλυτιστικός χαρακτήρας της, από έναν χαρακτήρα καθαρά **ανθρωπιστικό**, υπό την έννοια που καθιέρωσαν για τον όρο αυτό, η κλασική Ελληνορωμαϊκή Γραμματεία και ο Ευρωπαϊκός Διαφωτισμός.

Ως πρώτα βήματα για το ανωτέρω, το απροκαλύπτως προσηλυτιστικό μάθημα των «Θρησκευτικών» πρέπει **να αντικατασταθεί από μάθημα «Θρησκευιολογίας»**, στο οποίο θα παρουσιάζονται ιστοτίμως η ιστορία, η κοσμοαντίληψη και η ηθική **όλων** των Θρησκείων, πολυθεϊστικών, πανθεϊστικών και μονοθεϊστικών, συμπεριλαμβανομένης φυσικά και της Ελληνικής Εθνικής Θρησκείας.

Εξαιτίας μάλιστα των αρκετών εγνωσμένων στην νεοελληνική πραγματικότητα περιπτώσεων **θεωρητικής και εμπράκτου μισαλλοδοξίας** ή καθυβρίσεως μειοψηφιών και μειοψηφικών απόψεων και πίστewν, οι οποίες έρχονται ως φυσικό αποτέλεσμα της πνευματικής μονοκαλλιέργειας, στην οποία αποβλέπει ο νυν ομολογιακός – κατηχητικός – προσηλυτιστικός χαρακτήρας της πρωτοβαθμίου και δευτεροβαθμίου Εκπαιδεύσεως, θα πρέπει επίσης το συντομότερο δυνατόν,

να ενταχθεί στην διδακτέα ύλη και μάθημα «Ανθρωπισμού», στο οποίο οι αυριανοί πολίτες θα διδάσκονται διεξοδικώς τις πανανθρώπινες αξίες (Δικαιοσύνη, Αξιοπρέπεια, Ελευθερία, Αυτοδιάθεση, κ.λπ.) και την ιστορία των σκληρών αγώνων, που έχουν δοθεί για να μεταφερθούν αυτές από την αρχαιότητα έως τις ημέρες μας, μέσα από πολλούς και σκοτεινούς αιώνες πολιτικής αυταρχίας και θεοκρατίας.

Για όλα τα ανωτέρω, καθώς και για την αναγκαία διόρθωση επί το αντικειμενικότερον του διδασκομένου μαθήματος «Ιστορίας» (ιδίως για την περίοδο από την Ύστερη Αρχαιότητα έως την Αναγέννηση), καθώς και αρκετών άλλων, που αντί να εξυπηρετούν την Ελληνική Παιδεία, αντιθέτως υπηρετούν απροκαλύπτως την «επικρατούσα» Θρησκεία (είτε με ιδιοποιητική προπαγάνδα, όπως λ.χ. με την διδασκαλία κυρίως εκκλησιαστικών κειμένων στο μάθημα «Αρχαίων Ελληνικών», είτε με καθαρά δυσφημιστική, όπως λ.χ. με ανιστόρητα κείμενα που δυσφημούν τον προχριστιανικό Ελληνισμό, βλ. επισυναπτόμενο 10), η Ελληνική Εθνική Θρησκεία είναι πρόθυμη και έτοιμη να βοηθήσει την Πολιτεία με συμμετοχή ειδικευμένων εκπροσώπων της στις αρμόδιες Επιτροπές του Υπουργείου Παιδείας που καθορίζουν και εγκρίνουν την διδακτέα ύλη στην πρωτοβάθμιο και δευτεροβάθμιο Εκπαίδευση και συνεπώς αιτούμαστε από το αρμόδιο Υπουργείο (Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων) την άμεσο θεσμοθέτηση των σχετικών διαδικασιών.

3β. ΕΠΙΣΠΕΥΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΥΠΟΔΟΜΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΕΦΡΩΣΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

Ως γνωστόν, πρόσφατη (Μάρτιος 2006) τροπολογία για δυνατότητα αποτεφρώσεως των νεκρών και στην χώρα μας, παραπέμπει για την ενεργοποίησή της αορίστως σε άγνωστο πότε θα εκδοθεί Προεδρικό Διάταγμα για τον καθορισμό χώρων δημιουργίας Κέντρων Αποτεφρώσεως. Από πλευράς μας υπογραμμίζουμε, το κατεπείγον του ζητήματος και ζητούμε από το αρμόδιο Υπουργείο (Υπουργείο Εσωτερικών) την άμεση έκδοση του εν λόγω Προεδρικού Διατάγματος, για την ίδρυση και λειτουργία των απαραίτητων αποτεφρωτηρίων από τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοικήσεως. Στα εν λόγω αποτεφρωτήρια πρέπει να προβλέπεται, η ύπαρξη διακεκριμένου αλλά κενού θρησκευτικών συμβόλων χώρου για τον αποχωρισμό των νεκρών και για την πραγματοποίηση της θρησκευτικής επικηδείου τελετής. Η τελευταία θα γίνεται άνευ διατυπώσεων προς οποιονδήποτε τρίτους, με αποκλειστική ευθύνη των οικείων του και της Θρησκευτικής Ενώσεως στην οποία ανήκει ο νεκρός, η οποία και μόνον αυτή οφείλει να κοσμήσει τον χώρο αναλόγως των δικών της θρησκευτικών απαιτήσεων.

Τέλος καθώς οι σποδοί (στάχτες) των νεκρών μας που θα αποτεφρώνονται αποτελούν ύλη απολύτως αποστειρωμένη, θεωρούμε αυτονόητο, ότι θα μπορούμε άνευ διατυπώσεων και άλλου είδους αδειών από την Πολιτεία να τις εναποθέτουμε σε ιδιόκτητους χώρους μας, ανεγείροντας επάνω στο σημείο αποθέσεως σχετικό «σήμα» (άγαλμα, στήλη ή μνημείο άλλης μορφής).

3γ. ΕΠΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΤΗΣ ΕΝΝΟΙΑΣ ΤΟΥ «ΠΡΟΣΗΛΥΤΙΣΜΟΥ».

Έως την και τυπική πλέον **συνταγματική** κατάργηση του αντιδημοκρατικού νόμου του δικτατορικού καθεστώτος της 4^{ης} Αυγούστου περί «προσηλυτισμού», θα πρέπει ο Έλληνας Νομοθέτης να διατυπώσει σαφέστερα τον ορισμό του «προσηλυτισμού», προσθέτοντας νέο άρθρο μετά το 335ΠΚ, στο οποίο, **αφού πρώτα θα αφαιρείται το ιδιώνυμο**, θα ορίζεται σαφώς, ότι η πίεση προσώπου με σκοπό να μεταβάλει τις θρησκευτικές του πεποιθήσεις (προσηλυτισμός) **αποτελεί αδίκημα μόνον όταν γίνεται σε βαθμό εξαναγκασμού ή μέσω μίας αποκλειστικότητας στην παροχή αναγκαίων ωστόσο αγαθών** (βλ. υποχρέωση του απόρου για να αναγνωρισθεί ως τέτοιος να ομολογήσει πίστη σε κάποια ενορία ή υποχρέωση του μαθητού να αναπαράγει την Ορθόδοξη άποψη για την στοιχειωδώς ομαλή μαθητική του εξέλιξη). Θα πρέπει επίσης να τονισθεί, ότι η αποστασία προσηλύτου και η επιστροφή του στην προγενεστέρα του πεποίθηση, επ' ουδενί μπορεί να θεωρηθεί «προσηλυτισμός», ο δε τελευταίος ασκείται **μόνον** από διεθνικές και επεκτατικές Θρησκείες. Όλοι οι άνθρωποι, όλων των εποχών και όλων των τόπων, **γεννιούνται Εθνικοί**.

3δ. ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΘΡΗΣΚΕΙΑΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ (Κ.Α.Σ.)

Μεγάλο πρόβλημα στην αρχαιολογική επιστήμη αποτελεί η κατά κανόνα **υλιστική και όχι πνευματική εκτίμηση των ευρημάτων**, η οποία καταλήγει σε απαράδεκτη υποτίμηση αντικειμένων ή μνημείων, τα οποία ακόμα κι αν είχαν μεγάλη σημασία για τον πολιτισμό που τα παρήγαγε, πολλάκις χαρακτηρίζονται «ευτελή» ή «άνευ σημασίας» με μόνα κριτήρια την σπανιότητα ή μη σπανιότητα, την πολυτιμότητα ή όχι των υλικών ή την εκθεσιμότητα ή μη εκθεσιμότητα σε Μουσεία. Πολλάκις έχουμε γίνει μάρτυρες εγκρίσεως καταστροφής υπολειμμάτων αρχαίων οικισμών ή τάφων, που αποκαλύπτονται στην διάρκεια εκσκαφών για δημόσια έργα ή για ανεγέρσεις μεγάλων ιδιωτικών κτιρίων, με το αιτιολογικό ότι «δεν παρουσιάζουν αρχαιολογικό ενδιαφέρον», **αγνοουμένης εντελώς της ιερότητας, του συμβολισμού ή της όποιας άλλης πνευματικής διαστάσεως**, πράγμα ωστόσο φυσικό, αφού η πλειοψηφία των αρχαιολόγων έχει γεννηθεί και ανατραφεί σε ηθικοθρησκευτικό περιβάλλον εντελώς ξένο προς το αντίστοιχο των ανθρώπων που παρήγαγαν τα ευρήματά τους. Για να ξεπερασθεί το εν λόγω σοβαρό πρόβλημα στην χώρα μας τουλάχιστον, η οποία βρίθει αρχαιοτήτων, απαιτείται η **συμβουλευτική το λιγώτερο**, αν όχι με δικαίωμα βέτο, **παρουσία** εκπροσώπου της Ελληνικής Εθνικής Θρησκείας στις συνεδριάσεις του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου (Κ.Α.Σ.).

Τα οστά επίσης των αρχαίων, μη χριστιανών προγόνων μας, τα οποία έρχονται στο φως ως αποτέλεσμα ανασκαφών ή άλλων παντοειδών εκσκαφών, **δεν πρέπει να βεβηλώνονται** με το να πετιούνται σαν άχρηστα σκουπίδια ή να εκτίθενται σε βιτρίνες Μουσείων, αλλά πρέπει να αντιμετωπίζονται υπό της Πολιτείας ως **ιερά λείψανα σπουδαίων ανθρώπων**, οι οποίοι επεδείκνυαν ιδιαίτερα ευσέβεια όχι μόνον προς τους Θεούς, αλλά και προς τους τεθνεώτες.

Όλων των προγονικών οστών που έρχονται στο φως σε οποιοδήποτε σημείο της Ελληνικής επικρατείας, πρέπει να γίνεται **επίσημος επαναπόθεση με κατά τα πάτρια τελετές** σε χώρους τους οποίους πρέπει να παράσχει επί τούτου το Ελληνικό Κράτος, ως ελάχιστο σεβασμό προς εκείνους στους οποίους οφείλει αυτό την ύπαρξη και το όνομά του.

Για τα ανωτέρω, η Ελληνική Εθνική Θρησκεία **είναι πρόθυμη και έτοιμη να βοηθήσει την Πολιτεία με παρουσία εκπροσώπων της, ως συμβούλων, στις συνεδριάσεις του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου (Κ.Α.Σ.) του Υπουργείου Πολιτισμού και συνεπώς**

αιτούμαστε από το αρμόδιο Υπουργείο (Υπουργείο Πολιτισμού) **την άμεσο θεσμοθέτηση των σχετικών διαδικασιών.**

Τέλος, ως ενισχυτικά - υποστηρικτικά των ως άνω αιτημάτων της Ελληνικής Εθνικής Θρησκείας, επισυνάπτονται 2 ψηφίσματα του 7^{ου} και 8^{ου} Παγκοσμίου Συνεδρίου Εθνικών Θρησκειών, World Congress of Ethnic Religions, που συνυπογράφονται από το 2^ο Παγκόσμιο Συμβούλιο ηγετών των Αρχαίων Παραδόσεων, World Council of Elders of the Ancient Traditions (βλ. επισυναπτόμενο 11).

Αθήνα, 7 Μαΐου 2006

Κώστας Κεχαγιάς

Για το Ύπατο Συμβούλιο των Ελλήνων Εθνικών